

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ο Ακάθιστος Ύμνος είναι ένας ύμνος άφταστης τελειότητας, ένας ύμνος προς την Παναγία, που, όταν ψάλλεται στις εκκλησίες κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, προκαλεί ρίγη αληθινής συγκίνησης και πνευματικής ανάτασης στους πιστούς. Θεωρείται ως ένα αριστούργημα της βυζαντινής υμνογραφίας. Είναι γραμμένος πάνω στους κανόνες της ομοτονίας, ισοσυλλαβίας και εν μέρει της ομοιοκαταληξίας

«Ακάθιστος Ύμνος» ονομάστηκε, επειδή, όταν ψάλλεται, το εκκλησίασμα στέκεται όρθιο, ενώ η εναλλακτική ονομασία του «Χαιρετισμοί», προέρχεται από τη συχνά επαναλαμβανόμενη λέξη Χαίρε. Ψάλλεται τμηματικά το βράδυ της Παρασκευής των τεσσάρων πρώτων εβδομάδων των Νηστειών και ολόκληρος το βράδυ της Παρασκευής της πέμπτης εβδομάδας των Νηστειών. Αποτελείται από το προοίμιο «Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια» και 24 οίκους (στροφές) με αλφαβητική ακροστιχίδα από το Α έως το Ω. Το πρώτο μέρος του ύμνου (Α-Μ) αναφέρεται σε επεισόδια από τη ζωή της Παναγίας (Ευαγγελισμός, Γέννηση του Ιησού, Υπαπαντή κ.ά.) και το δεύτερο μέρος (Ν-Ω) σε θεολογικά θέματα. Αναφέρεται γενικότερα στην ενανθρώπιση του Ιησού και τη σωτηρία των ανθρώπων, ενώ εξαιρείται η συμβολή της Παναγίας.

Ο ποιητής του Ακαθίστου Ύμνου δεν είναι γνωστός, καθώς οι μακροχρόνιες έρευνες δεν έχουν καταλήξει σε αναμφισβήτητα συμπεράσματα. Έχουν αναφερθεί τα ονόματα του Ρωμανού του Μελωδού, του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Σέργιου, του

διάκονου και ιαμβογράφου Γεωργίου Πισίδη, του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γερμανού Α', του μητροπολίτη Νικομηδείας Γεωργίου Σικελιώτη, της Κασσιανής και του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου.

Η επικρατούσα παράδοση υποστηρίζει ότι ο Ακάθιστος Ύμνος γράφτηκε για τη διάσωση της Κωνσταντινούπολης από την πολιορκία των Αβάρων, ενός ταταρομογγολικού φύλου, το 626. Η σωτηρία της Βασιλεύουσας αποδόθηκε στην Υπέρμαχο Στρατηγό, την Υπεραγία Θεοτόκο.

Περισσότερα για τον Ακάθιστο Ύμνο, <https://www.youtube.com/watch?v=CZs8obdKdf4>
<https://youtu.be/kXJLwliXiFc>